

ชื่ออินกนิล

Lagerstroemia speciosa

วงศ์

LYTHRACEAE

ลักษณะของอินกนิลน้ำ

ต้นอินกนิลน้ำ เป็นพันธุ์ไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย โดยจัดเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ เจริญเติบโตเร็วหากปลูกในที่เหมาะสม ต้นมีความสูงประมาณ 5-20 เมตร ลำต้นเล็กและมักคดงอ แต่พอใหญ่ขึ้นจะเปลาตรง เป็นไม้ผลัดใบแต่ผลิใบใหม่ไว โคนต้นไม้ไม่ค่อยพบพุ่มพอง มีกิ่งก้านใหญ่แตกต่างจากลำต้นสูงเหนือจากพื้นดินขึ้นมาไม่มาก จึงมีเรือนยอดที่แผ่กว้าง เป็นพุ่มลักษณะคล้ายรูปร่มและคลุมส่วนโคนต้นเล็กน้อยเท่านั้น

(ถ้าเป็นต้นที่ขึ้นตามธรรมชาติในป่ามักจะมีเรือนยอดคลุมลำต้นประมาณ 9/10 ส่วนของความสูงของต้น) ส่วนพิวเปลือกต้นอินกนิลน้ำจะมีสีเทาหรือสีน้ำตาลอ่อน มักจะมีรอยด่าง ๆ เป็นดวงขาว ๆ อยู่ทั่วไป พิวเปลือกจะค่อนข้างเรียบ ไม่แตกเป็นร่องหรือเป็นรอยแผลเป็น เปลือกมีความหนาประมาณ 1 เซนติเมตร ที่เปลือกใบจะออกสีม่วง นิยมขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเพาะเมล็ด มักพบขึ้นตามที่ราบลุ่มที่ชื้นแฉะทั่วไป รวมไปถึงบริเวณริมฝั่งแม่น้ำลำห้วย หรือในป่าเบญจพรรณชื้นและป่าดิบของภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ แต่จะพบได้มากที่สุดตามป่าดิบทางภาคใต้ และยังมีพบในป่าพรุหรือป่าชิงในของภาคใต้อีกด้วย นอกจากนี้ต้นอินกนิลน้ำยังเป็นพันธุ์ไม้ประจำจังหวัดระนองและจังหวัดสกลนครอีกด้วย

เนื้อไม้อินกนิล

เนื้อไม้ใหม่สดอยู่จะเป็นสีแสดเรื่อ ๆ หรือสีชมพูอ่อน พอผ่าเข้าจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอมแดง เนื้อไม้ค่อนข้างละเอียด มีเส้นตรง เป็นมันลื่น มีความแข็งแรงปานกลาง เหนียวและทนทาน ใช้เลื่อยไส กบตบแต่งง่าย ขัดเงาได้เป็นเงาแวววาว

ใบ

มีใบเป็นใบเดี่ยว ออกตรงข้ามกันหรือออกเยื้องกันเล็กน้อย ลักษณะของใบเป็นรูปทรงขอบขนานหรือรูปขอบขนานแกมรูปหอก มีความกว้างประมาณ 5-10 เซนติเมตร และยาวประมาณ 11-26 เซนติเมตร ใบมีสีเขียว เนื้อใบค่อนข้างหนาและเกลี้ยงเป็นมันทั้งสองด้าน โคนใบมนหรือเบี้ยวเยื้องกันเล็กน้อย ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย ส่วนปลายใบเรียวและเป็นติ่งแหลม ผิวเส้นแขนงใบประมาณ 9-17 คู่ เส้นโค้งอ่อนและจรดกับเส้นถัดไป บริเวณใกล้ ๆ ขอบของเส้นใบย่อยจะเห็นไม่ค่อยชัดนัก ก้านใบยาวประมาณ 1 เซนติเมตร เกลี้ยงและไม่มีขน

โครงการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งเรียนรู้

โรงเรียนวัดเวฬุวัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ดอก

ดอกไม้ใหญ่มีหลายสี เช่น สีม่วงอมชมพู สีม่วงสด หรือม่วงล้วน ออกดอกรวมกันเป็นช่อใหญ่ตามปลายกิ่งหรือตามง่ามใบตอนใกล้ ๆ ปลายกิ่ง มีความยาวถึง 30 เซนติเมตร ที่ส่วนบนสุดของดอกตูมจะมีตุ่มกลม ๆ เล็ก ๆ ตั้งอยู่ตรงกลาง ที่พืชนอกของกลีบฐานดอกจะติดกันเป็นรูปถ้วยหรือรูปทรงกรวยหมาย จะมีสีสลับตามยาวเห็ดขัด และมีเส้นขนสั้น ๆ ปกคลุมอยู่ประปราย ดอกอินทนิลน้ำมีกลีบดอกขาว ลักษณะเป็นรูปช้อนที่มีโคนกลีบเป็นก้านเรียว พืชนอกจะเป็นคลื่น ๆ เล็กน้อย เมื่อดอกบานเต็มที่จะมีรัศมีมีความกว้างประมาณ 5 เซนติเมตร และมีรังไข่กลมเกลี้ยง จะเริ่มออกดอกได้เมื่อมีอายุประมาณ 4-6 ปี

ผล

ลักษณะเป็นรูปไข่เกลี้ยง ๆ กว้างประมาณ 1.5-2 เซนติเมตรและยาวประมาณ 2-2.6 เซนติเมตร ที่พืชนอกของผลอินทนิลจะเรียบ ไม่มีขนปกคลุม ผลมีสีน้ำตาลแดง ผลเป็นผลแห้ง เมื่อแก่จะแยกออกเป็น 6 เล่ม และจะพยายให้เหี้ยนเมล็ดเล็ก ๆ ที่มีปีกเป็นครีบขาง ๆ การดำเนิ

ประโยชน์ของอินทนิล

นิยมปลูกไว้เป็นไม้ประดับและเป็นไม้ประดับ เนื่องจากมีดอกและใบที่สวยงาม ให้ร่มเงาและเจริญเติบโตเร็ว ใบอ่อนนำมาตากแดดใช้ชงเป็นชาไว้ดื่มได้ ช่วยแก้เบาหวานและช่วยลดความอ้วนได้อีกด้วย จนได้มีการนำไปแปรรูปเป็นสมุนไพรอินทนิลน้ำแบบสำเร็จรูปในรูปแบบแคปซูลและแบบชงเป็นชา เพื่อใช้อินทนิลน้ำเป็นไม้ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่ง เพราะมีเนื้อไม้ที่แข็งแรง เหนียว และทนทาน ตกแต่งขัดเงาได้ง่าย โดยเนื้อไม้นิยมนำมาใช้ในการก่อสร้างต่าง ๆ ใช้ทำกระดาน พื้น ฝา รอด ตง กระเบื้องไม้บุหลังคา คานไม้ ไม้กั้น และส่วนประกอบอื่น ๆ และยังใช้ทำเรือใบ เรือแจว เรือเดินทะเล แกวพายเรือ กระเชย โถ รด ชีล่อ ตัวถังเกวียน ไม้บดข้าว กระเดื่อง ครกสาก บ่อน้ำ ร่อนน้ำ กวนหินน้ำ หมอนรางรถไฟ รางไม้ ลูกหีบ หีบศพ เปียโน ฯลฯ

<https://medthai.com/%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B8%97%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B3/>
<https://www.ifeelfinemusic.com/tai-rom-inthanin>

แหล่งอ้างอิงข้อมูลและภาพ

โครงการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งเรียนรู้

โรงเรียนวัดเวฬุวัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

